

Joan Manuel Tresserras

Conseller de Cultura

«Som una de les cultures nacionals més obertes, flexibles i promíscues del món»

.....
Especialista en temes de comunicació i cultura de masses, el conseller Tresserras aborda ara el repte de millorar la situació del català al cinema

Pregunta: El govern es troba en la segona meitat de la legislatura. Si fa balanç del que ha fet com a conseller de Cultura, ¿de què se sent més satisfet? ¿De la creació del Consell de la Cultura i les Arts, de la llei de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisu- als...?

Resposta: Hi ha algunes iniciatives, com aquestes que vostè planteja, que culminen processos reivindicatius de fa molts anys. Evidentment, tancar aquest processos en positiu és gratificant. Però també ho és la construcció d'arxius, o la col·laboració amb ajuntaments i diputacions per a la construcció de biblioteques o auditoris, l'aplicació d'una nova política de museus. O bé desenca-llar el retorn dels papers de Sala- manca, donar suport a les diverses indústries culturals, completar el desplegament de la TDT, partici- par en la vertebració de l'ane- lla digital, fomentar la lectura o procurar una reorientació de futur de la cultura popular tradicional. També resulta molt satisfactori participar dels èxits d'artistes, companyies, entitats i empreses per tot el món, i percebre que som una cultura rellevant i respectada. I cal recordar que estem treballant en la Llei del cinema, que garan- tirà el dret dels ciutadans a poder veure cinema en català.

P. ¿I el seu principal disgust?

R. De disgustos potser n'hi haurà quan s'acabi la legislatura, si enca- ra no hem pogut resoldre definitivament qüestions importants com la reciprocitat televisiva amb els valencians (les mesures acorda- des amb el ministeri de Joan Clos encara estan pendents). També disgusten factors com el canvi de conjuntura pressupostària oberta el 2007, que ens ha perjudicat el desplegament de projectes propis

Joan Manuel Tresserras

ambiciosos. O el bloqueig per part de l'Estat espanyol del traspàs del Museu Nacional d'Arqueologia de Tarragona.

P. ¿Com està el projecte de crea- ció d'un Museu Nacional d'His- tòria que inclogui el d'Etnologia i el d'Arqueologia? ¿Per què ha suscitat unes reaccions tan nega- tives en el sector de l'arqueologia i les clàssiques?

R. En general, en els àmbits ci- entífics i acadèmics desfavorits quant a recursos s'hi creen les condicions per al temor corpora- tiu davant tot allò que comporta un replantejament. Si algú diu

«compte que ens volen tancar el museu!» pot actualitzar una mal- fança endèmica vers l'administra- ció. És comprensible. Però, sim- plement, no és veritat. Una cosa és voler replantejar la nostra xar- xa d'equipaments museístics en l'àmbit arqueològic i, fins i tot, la relació entre les diverses disci- plines que analitzen l'evolució de les societats al llarg del temps; i una altra cosa és la posada en qüestió del valor del patrimoni heretat o d'una determinada disciplina ci- entífica. El segon aspecte queda fora de la nostra intenció. Ho hem dit i repetit. El primer, el del replantejament i l'actualització, és

«La situació del català en el cinema no és acceptable, ni en termes de qualitat democràtica ni en termes de mercat. Tenim l'obligació de corregir aquestes anomàlies»

«Els punts de sortida nostres i els de les majors són molt distants, però tenim el repte d'escurçar-los»

«No crec que hi hagi en tot Europa un millor exemple de nació "global" en procés que Catalunya.»

una exigència en el marc d'una política de racionalització. No podem multiplicar les iniciatives i atomitzar les nostres intervencions i els nostres recursos fent el mateix a tot arreu en un exercici redundat.

Pel que fa al projecte de museu nacional d'Arqueologia, Història i Etnologia, hi ha un esborrany inicial que ara estudien els mem- bres d'una comissió científica es- tablerta per assessorar-lo. Comp- tem disposar d'una proposta aca- bada i, en la mesura del possible, consensuada, abans d'acabar la legislatura. L'escenari pressupos- tari no ens permetrà anar més en- llà. Ho sabem des de la tardor del 2007.

P. Parlem de la nova llei del cine- ma, ¿s'ha avançat en les conver- ses amb les majors?

R. Hi estem parlant. Els punts de sortida nostres i els de les majors són molt distants, però tenim el repte d'escurçar-los. La situació del català en el cinema no és ac- ceptable, ni en termes de qualitat democràtica ni en termes de mer- cat. Tenim l'obligació de corregir les anomalies que ens han dut a aquest estat de coses. Estem con- vençuts de poder disposar d'una ampla majoria política al Parla- ment de Catalunya, i de poder traslladar als agents del sector que, en un cicle de crisi, la llei i una política de diversificació de l'oferta que permeti adaptar-se al gust dels espectadors són una oportunitat que es posa al seu ser- vei.

P. Vostè parla sovint de «l'era de la globalització». ¿Creu que la cultu- ra catalana està fent bé els deures per subsistir en aquesta nova era?

R. En general sí. Hi ha un gran nombre d'emprenedores i em- prendors que actuen com a ve- ritables agents globals des d'una catalanitat desacomplexada. Ara bé, hi ha factors que ens ajudarien a accelerar el procés: disposar de més empreses amb capacitat per abordar projectes de gran pres- supost, eixamplar la provisió de recursos públics per al conjunt dels sistema cultural i de creació, una major implicació dels mitjans de comunicació en les indústries culturals, un millor aprofitament del caràcter cada vegada més di- vers i multicultural de la nostra població, una acció decidida de canvi de model econòmic cap a la recerca, la innovació, el coneixement i la creativitat, una apos- ta clara per convertir Barcelona efectivament en la capital cultura- ral de la mediterrània, aprofundir el vincles de «mercat lingüístic compartit» amb valencians, bale- ars, rossellonesos, andorrans, etc. Però som una de les cultures nacionals més obertes, flexibles i promíscues del món. I la cultura i l'economia són la base del nostre projecte nacional en construcció. No crec que hi hagi en tot Europa un millor exemple de nació «glo- bal» en procés que Catalunya.

